

Határozatok Tára

MELCHIOR WATHELET
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2018. április 19.¹

C-84/17. P., C-85/17. P. és C-95/17. P. sz. egyesített ügyek

Société des produits Nestlé SA

kontra

**Mondelez UK Holdings & Services Ltd, korábban Cadbury Holdings Ltd,
az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (C-84/17 P)**

és

Mondelez UK Holdings & Services Ltd, korábban Cadbury Holdings Ltd

kontra

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (C-85/17 P)

és

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

kontra

Mondelez UK Holdings & Services Ltd, korábban Cadbury Holdings Ltd (C-95/17 P)

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – Egy négyosztatú csokoládészelet formáját ábrázoló térbeli védjegy – A felperes által benyújtott törlési kérelem – A törlési kérelem fellebbezési tanács általi elutasítása”

I. Bevezetés

1. Fellebbezéseikkel a Société des produits Nestlé SA (a továbbiakban: Nestlé), a Mondelez UK Holdings & Services Ltd (a továbbiakban: Mondelez) és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) az Európai Unió Törvényszéke 2016. december 15-i Mondelez UK Holdings & Services kontra EUIPO – Société des produits Nestlé (Csokoládétábla formája) ítéletének (T-112/13, nem tették közzé, EU:T:2016:735; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítélettel a Törvényszék hatályon kívül helyezte az EUIPO második fellebbezési tanácsának 2012. december 11-i határozatát (R 513/2011-2. sz. ügy), amely egy, a Cadbury Holdings és a Nestlé közötti törlés iránti eljárásra vonatkozik (a továbbiakban: vitatott határozat).

2. A jelen ügy alkalmat nyújt a Bíróság számára, hogy pontosítsa a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet² 7. cikke (3) bekezdésének, valamint a 2012. május 24-i Chocladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontjának értelmezését. Pontosabban, ez az ügy lehetővé teszi azon bizonyíték földrajzi hatályának pontosítását, amelyet annak igazolásához szükséges benyújtani, hogy egy védjegy használata révén megkülönböztető képességet szerzett.

¹ Eredeti nyelv: francia.

² HL 2009. L 78., 1. o., helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o. Ezt a rendeletet az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) hatályon kívül helyezte és felváltotta. A 7. cikk (3) bekezdése változatlan maradt.

II. Jogi háttér

3. A 207/2009 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése szerint:

„[Az európai uniós] védjegyoltalom egységes, és [az Unió] egész területén azonos hatállyal rendelkezik: csak [az Unió] egésze tekintetében lajstromozható, ruházható át vagy lehet róla lemondani, illetve képezheti megszűnést megállapító vagy törlést kimondó, illetve használatát tiltó határozat tárgyát. Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, ezt az elvet és jogkövetkezményeit kell alkalmazni.”

4. A 207/2009 rendelet 7. cikke előírja:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[...]

b) nem alkalmas a megkülönböztetésre;

[...]

(2) Az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak [az Unió] egy részében áll fenn.

(3) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.”

5. A 207/2009 rendelet 52. cikke értelmében:

„(1) [Az európai uniós] védjegyet [az EUIPO-hoz] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha

a) [az európai uniós] védjegy lajstromozására a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor;

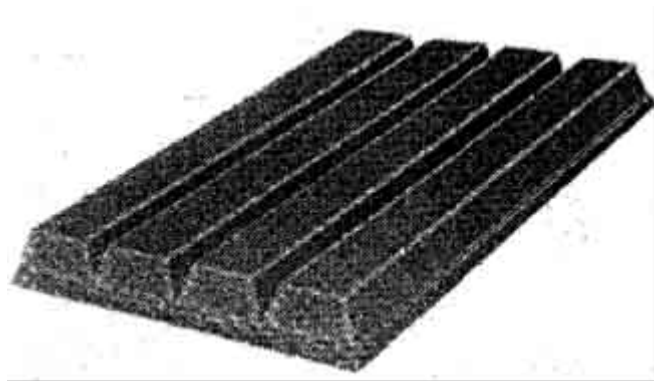
[...]

(2) Ha [az európai uniós] védjegy lajstromozására a 7. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában foglalt rendelkezések megsértésével került sor, a védjegy nem törölhető, ha a megjelölés az árujegyzékben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban a védjegyként történő lajstromozást követően folytatott használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet.

[...]”

III. A jogvita előzményei

6. A Nestlé 2002. március 21-én kérte az EUIPO-tól a „Kit Kat 4 fingers” elnevezésű árujára vonatkozó térbeli védjegy lajstromozását, amely egy téglalap alapra egymás mellé illesztett négy trapéz alakú rúdból áll:

7. A lajstromozást a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában kérték. Az EUIPO kifogást emelt azon áruk egy része – vagyis a „csokoládé, csokoládékészítmények, cukorkaáruk, bonbonok” – tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a lajstromozást kérték. E kifogást követően a fent említett megjelölést 2006. július 28-án európai uniós védjegyként lajstromozták a 30. osztályba tartozó és a következő leírásnak megfelelő áruk vonatkozásában: „bonbonok, péksütemények, sütemények, kekszek, cukrászsütemények, ostyák” (a továbbiakban: vitatott védjegy).

8. 2007. március 23-án a Cadbury Schweppes plc (később Cadbury Holdings Ltd, majd Mondelez) a lajstromozás törlése iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz többek között a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján. 2011. január 11-én az EUIPO törlési osztálya helyt adott e kérelemnek, és törölte a vitatott védjegyet.

9. A Nestlé fellebbezése alapján az EUIPO második fellebbezési tanácsa a vitatott határozattal megsemmisítette a törlési osztály határozatát. Többek között úgy vélte, hogy bár a vitatott védjegy bizonyosan nem volt alkalmas azon áruk megkülönböztetésére, amelyek miatt lajstromozták, a Nestlé a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően bizonyította, hogy ez a védjegy használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet ugyanezen áruk tekintetében.

IV. A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

10. A Törvényszék Hivatalához 2013. február 19-én benyújtott keresetlevelével a Mondelez a vitatott határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet terjesztett elő. Keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozott. A Törvényszék csak a 207/2009 rendelet 52. cikke e rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével együtt értelmezett (2) bekezdésének megsértésére alapított, négy részből álló első jogalapot vizsgálta meg.

11. A megtámadott ítélet 21–44. pontjában a Törvényszék a Mondelez első jogalapjának második részét elemezte, és helyt adott annak. Amint az a megtámadott ítélet 41–44. pontjából következik, a Törvényszék úgy vélte, hogy a második fellebbezési tanács tévesen tekintette úgy, hogy a Nestlé bizonyította a vitatott védjegy péksütemények, sütemények, cukrászsütemények és ostyák tekintetében való használatát. Ennélfogva a Törvényszék csak a bonbonok és kekszek vonatkozásában elemezte a Mondelez első jogalapjának többi részét.

12. A megtámadott ítélet 45–64. pontjában a Törvényszék a Mondelez első jogalapjának a vitatott védjegy bejelentés szerinti formában történő használatának hiányára vonatkozó első részét elemezte, amelyet elutasított.

13. A megtámadott ítélet 65–111. pontjában a Törvényszék a Mondelez első jogalapjának a vitatott védjegy származás megjelölésésként történő használatának hiányára és az ezzel kapcsolatban előterjesztett nem megfelelő bizonyítékokra vonatkozó harmadik részét vizsgálta, amelyet elutasított. E tekintetben egyrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 94. pontjában rámutatott, hogy a Nestlé által az EUIPO előtt bemutatott, a vitatott védjegy tényleges használatára vonatkozó bizonyítékok olyan releváns bizonyítékoknak minősülnek, amelyek átfogóan értékelve alkalmasak annak igazolására, hogy az érintett vásárlóközönség az említett védjegyet a szóban forgó áruk kereskedelmi származása megjelöléseként észlelte. Másrészt az említett ítélet 107. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a második fellebbezési tanács „megvizsgálta, hogy a [vitatott] védjegy ennek köszönhetően megkülönböztető képességet szerzett-e, és az e képesség megszerzésére vonatkozó következtetéseit Dániát, Németországot, Spanyolországot, Franciaországot, Olaszországot, Hollandiát, Ausztriát, Finnországot, Svédországot és az Egyesült Királyságot illetően ténylegesen alátámasztotta”.

14. Végül a megtámadott határozat 112–178. pontjában a Törvényszék a Mondelez első jogalapjának negyedik részét vizsgálta. Ezen ítélet 142. és 143. pontjában rámutatott, hogy a második fellebbezési tanács hibát követett el, amikor lényegében megállapította, hogy annak igazolása érdekében, hogy a védjegy használat révén az Unió egészében megkülönböztető képességet szerzett, elegendő annak bizonyítása, hogy az Unióban, vegyesen valamennyi tagállamban és valamennyi régióban az érintett vásárlóközönség jelentős része valamely védjegyet az azzal megjelölt áruk kereskedelmi származása megjelöléseként észlelje, valamint hogy nincs szükség annak bizonyítására, hogy a védjegy használata révén valamennyi érintett tagállamban megkülönböztető képességet szerzett.

15. Mindazonáltal, amint az a megtámadott ítélet 144. és 145. pontjából következik, a Törvényszék úgy vélte, hogy az annak bizonyításához szükséges vizsgálati feltétel, hogy valamely védjegy használata révén az Unió egészében megkülönböztető képességet szerzett, téves meghatározása ellenére nem zárható ki, hogy a második fellebbezési tanács helyesen alkalmazta ezt a feltételt a Nestlé által benyújtott bizonyítékok vizsgálata során. A Törvényszék tehát megállapította, hogy meg kell vizsgálni e bizonyítékok második fellebbezési tanács általi értékelését.

16. A Dániára, Németországra, Spanyolországra, Franciaországra, Olaszországra, Hollandiára, Ausztriára, Finnországra, Svédországra, valamint az Egyesült Királyságra vonatkozó bizonyítékok vizsgálatát követően a Törvényszék sorrendben a 146., a 148., a 151., a 153., a 155., a 158., a 159., a 164. és a 167. pontban megállapította, hogy a második fellebbezési tanács helyesen tekintette úgy, hogy bizonyítást nyert, hogy a vitatott védjegy használat révén valamennyi ezen tagállamban megkülönböztető képességet szerzett.

17. A megtámadott ítélet 173. pontjában azonban a Törvényszék rámutatott, hogy a második fellebbezési tanács kifejezetten nem döntött abban a kérdésben, hogy bizonyították-e, hogy a vitatott védjegy Belgiumban, Írországbán, Görögországban és Portugáliában megkülönböztető képességet szerzett, valamint hogy nem sorolta e tagállamokat azon tagállamok közé sem, amelyek tekintetében úgy vélte, hogy e képesség megszerzését bizonyították.

18. Az említett ítélet 176. pontjában a Törvényszék úgy vélte, hogy a második fellebbezési tanács tévedett, amikor megállapította, hogy a vitatott védjegy használat révén az Unióban megkülönböztető képességet szerzett, mivel e képesség megszerzését lényegében csak területének egy része – még ha ez jelentős is – tekintetében bizonyították.

19. A megtámadott ítélet 177–179. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Mondelez első jogalapja negyedik részének helyt kell adni, és a vitatott határozat egészét hatályon kívül kell helyezni, mivel a második fellebbezési tanács vizsgálata alapján érvényesen nem következtethet a vitatott védjegy használat révén szerzett megkülönböztető képességére annak elbírálása nélkül, hogy az érintett vásárlóközönség miként észlelte az említett védjegyet többek között Belgiumban, Írországban, Görögországban és Portugáliában, valamint az e tagállamok tekintetében előterjesztett bizonyítékok elemzése nélkül.

V. A Bíróság előtti eljárás

20. A C-84/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésében a Nestlé azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet azon oknál fogva, hogy a Törvényszék megsértette 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdését és 52. cikkének (2) bekezdését, és
- kötelezze a Mondelez-t a költségek viselésére.

21. A C-85/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével a Mondelez azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 37–44., 58–64., 78–111. és 144–169. pontjában szereplő érvelését, valamint ugyanezen ítélet 177. pontjának egy részét, amely szerint „noha bizonyításra került, hogy a vitatott védjegy Dániában, Németországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Hollandiában, Ausztriában, Finnországban, Svédországban és az Egyesült Királyságban a használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet”.

22. A C-95/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésével az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és
- kötelezze a Mondelez-t a költségek viselésére.

23. Az eljárás írásbeli és szóbeli szakaszának lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából a Bíróság elnöke a 2017. május 10-i határozatával egyesítette a C-84/17 P., a C-85/17 P. és a C-95/17 P. sz. ügyeket.

24. A C-85/17. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezési ellenkérelmében a Nestlé azt kéri, hogy a Bíróság

- végzéssel vagy másodlagosan ítélettel utasítsa el a fellebbezést mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant vagy mint nyilvánvalóan megalapozatlant;
- amennyiben elfogadható lenne, ne adjon helyt a fellebbezésnek, és helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és
- minden esetben kötelezze a Mondelez-t a költségek viselésére.

25. A C-84/17 P. és C-95/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezési ellenkérelmében a Mondelez azt kéri, hogy a Bíróság

- utasítsa el a Nestlé és az EUIPO fellebbezését, és
- kötelezze a Nestlét és az EUIPO-t e két ügyben a költségek viselésére.

26. A C-84/17 P., a C-85/17 P. és C-95/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezési ellenkérelmében az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság

- adjon helyt a Nestlé fellebbezésének,
- utasítsa el a Mondelez fellebbezését, és
- kötelezze a Mondelez-t az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére.

27. A Bíróság Hivatalához 2017. november 13-án benyújtott beadványával a European Association of Trade Mark Owners (Védjegyjogosultak Európai Szövetsége, Egyesült Királyság, a továbbiakban: Marques) azt kérte, hogy engedélyezzék számára, hogy a C-84/15 P. sz. ügybeli jogvitába a Nestlé kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozhasson. 2018. január 12-i végzésével a Bíróság elnöke helyt adott e kérelemnek. E kérelem elkésett jellegére tekintettel engedélyezték a Marques számára, hogy a tárgyaláson adja elő észrevételeit.

28. 2018. február 22-én tárgyalást tartottak, amelyen a Nestlé, a Mondelez, a Marques és az EUIPO terjesztették elő szóbeli észrevételeiket.

VI. A Mondelez ügyben benyújtott fellebbezésének elfogadhatóságáról (C-85/17 P. sz. ügy)

A. A felek érvei

29. A Nestlé előadja, hogy a Mondelez fellebbezése elfogadhatatlan, mivel nem azt kéri a Bíróságtól, hogy egészben vagy részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, hanem csak azt, hogy a megtámadott ítélet indokolásának egy részét helyezze hatályon kívül, fenntartva annak rendelkező részét.

30. Még ha a Törvényszék helyt is adott keresetének, és hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot, a Mondelez előadja, hogy fellebbezése elfogadható, mivel a Törvényszék a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének és 52. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapjának vizsgálata során bizonyos érveit elutasította. Tekintettel arra, hogy érveinek elutasítása kötné az EUIPO második fellebbezési tanácsát az új vizsgálat során, amelynek elvégzésére a vitatott határozat hatályon kívül helyezése miatt felkérnék, a Mondelez úgy véli, hogy tudnia kellene vitatni a megtámadott ítéletet.

B. Értékelés

31. A Mondelez fellebbezése nyilvánvalóan elfogadhatatlan két okból. Először, ellentétben azzal, amit az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke előír, a Mondelez indítványait nem utasították el részben vagy egészben a Törvényszék előtt. Másodszor, ellentétben azzal, amit a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (1) bekezdése megállapít, a fellebbezésében foglalt kérelmei nem a megtámadott ítélet rendelkező részének egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére, hanem csupán ezen ítélet indokolása bizonyos elemeinek hatályon kívül helyezésére irányulnak.

1. A fellebbezés Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikke második bekezdésének való megfeleléséről

32. A Bíróság alapokmányának 56. cikke szerint fellebbezéssel „bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították”.³

³ Ez a rendelkezés az Európai Unió Bírósága Alapokmányának különböző nyelvi változataiban jelentősen különbözik, mivel több nyelvi változat nem utal a felek indítványaira. Lásd ebben az értelemben: Mengozzi főtanácsnok British Airways kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-122/16 P, EU:C:2017:406, 40. és 41. pont).

33. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint azt a felet, amely egy uniós jogi aktus megsemmisítését kéri a Törvényszéktől, indítványai tekintetében nem lehet még részben sem pervesztesnek tekinteni, ha a Törvényszék helyt ad e kérelemnek,⁴ még akkor sem, ha a Törvényszék a megsemmisítést megalapozó jogalap elfogadását megelőzően érvei közül többet figyelmen kívül hagyott.⁵

34. A jelen ügyben a költségeken kívül a Mondelez csak azt kérte, hogy a Törvényszék „a [vitatott] határozat azon részét helyezze hatályon kívül, amelyben a tanács megállapította, hogy a védjegy nem rendelkezik a [207/2009 rendelet] 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett benne rejlő megkülönböztető képességgel”⁶.

35. A megtámadott ítélettel a Törvényszék részben helyt adott az első jogalap második és negyedik részének,⁷ és a 207/2009 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének megsértése miatt hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot.

36. Amint azt a tárgyaláson az EUIPO kifejtette, ez a hatályon kívül helyezés magában foglalja, hogy fellebbezés hiányában és a megtámadott ítélet indokolására és rendelkező részére tekintettel az EUIPO fellebbezési tanácsának helyben kellett volna hagynia a törlési osztály 2011. január 11-i határozatát, amely megállapítja a vitatott védjegy törlését, mivel lényegében ennek elrendelése a Mondelez törlés iránti kérelmének a célja.

37. Következésképpen nem lehet úgy tekinteni, hogy a Mondelez a Törvényszék előtt ismertett valamelyik kérelme tekintetében részben vagy teljesen pervesztes lett.

38. Tudomásom szerint, amint a felek tudomása szerint is, e szabály alól az az egyetlen kivétel, amelyet a Bíróság a 2001. szeptember 20-i Procter & Gamble kontra OHIM ítélet (C-383/99 P, EU:C:2001:461) alapjául szolgáló ügyben elismert, amelyben a Procter & Gamble azt kérte, „hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a [Törvényszék] ítéletét annyiban, amennyiben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy [az EUIPO] első fellebbezési tanácsa nem sértette meg a [207/2009] rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját”.⁸ Ítéletében a Bíróság emlékeztetett arra, hogy első fokon a Procter & Gamble azt kérte, „hogy a Törvényszék egyrészt elsődlegesen helyezze hatályon kívül az [EUIPO által hozott] határozatot, amennyiben az megállapította, hogy a védjegy nem felelt meg a [207/2009] rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában előírt feltételeknek, másrészt pedig másodlagosan helyezze hatályon kívül az [EUIPO által hozott] határozatot, amennyiben az elfogadhatatlannak minősítette az [...] e rendelet 7. cikkének (3) bekezdésére alapított érvelés[é]t”.⁹

39. Ez alapján a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Procter & Gamble elsődleges jogalapjának elutasításával és az EUIPO határozatának a másodlagos jogalap alapján történő hatályon kívül helyezésével a Törvényszék ítélete hatályban tartotta e határozatnak a védjegy 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában szereplő követelményeknek való megfelelésre vonatkozó részét, amely magában foglalja, hogy az EUIPO feltehetően csak a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésére vonatkozó értelmezését vizsgálhatja felül, következésképpen pedig, hogy a Törvényszék által megállapított hatályon kívül helyezés valójában csak részleges lehet.¹⁰

4 Lásd: 2004. április 29-i IPK-München és Bizottság ítélet (C-199/01 P és C-200/01 P, EU:C:2004:249, 42. pont).

5 Lásd: 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács és Hollandia kontra Al-Aqsa ítélet (C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 44. és 45. pont).

6 A T-112/13. sz. ügyben a Törvényszék elé terjesztett keresetlevele 61. pontja első francia bekezdésének 1. pontja.

7 Lásd a jelen indítvány 11–19. pontját.

8 Ezen ítélet 11. pontja.

9 Lásd ezen ítélet 19. pontját.

10 Lásd ezen ítélet 24. és 25. pontját.

40. Semmilyen analógia nem vonható a jelen ügygel. Egyrészt, a Procter & Gamble-lel ellentétben a Mondelez nem a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, hanem csupán a Törvényszék indokolása bizonyos pontjainak a hatályon kívül helyezését kéri. Másrészt, annak ellenére, hogy a Mondelez a Törvényszék előtt keresetében több jogalapot is előterjesztett, utóbbi csak a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésére alapított jogalapot vizsgálta, és annak helyt adott, még úgy is, hogy először elutasított néhány olyan kifogást, amelyekre a Mondelez hivatkozott e jogalap keretében. Egy elutasított elsődleges jogalap hiányában úgy vélem, hogy a jelen ügyben az EUIPO határozatának csak azon vetületéről beszélhetünk, amelyet a Törvényszék a megtámadott ítélettel fenntartott. Ebben az értelemben úgy vélem, hogy semmilyen analógia nem vonható a 2001. szeptember 20-i Procter & Gamble kontra OHIM ítélettel (C-383/99 P, EU:C:2001:461).

41. Ilyen körülmények között lehetetlen a Mondelez-t az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 56. cikke értelmében kérelmei tekintetében részben vagy egészében pervesztesnek tekinteni.

2. A fellebbezés a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikk (1) bekezdésének való megfeleléséről

42. A Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] fellebbezésben foglalt kérelmeknek a Törvényszék *határozata rendelkező részében szereplő döntésének* egészben vagy részben történő hatályon kívül helyezésére kell irányulniuk”.¹¹

43. A Bíróság szerint „e rendelkezés a fellebbezéssel kapcsolatos azon alapvető elvre vonatkozik, amely szerint a fellebbezésnek a Törvényszék határozatának rendelkező része ellen kell irányulnia, és az nem irányulhat kizárólag e határozat egyes indokainak módosítására”.¹²

44. Emellett a Bíróság több alkalommal megállapította, hogy azt az esetet kivéve, amikor az a fellebbező által felhozott jogalap elleni védekezésnek minősül, az indokolás megváltoztatása iránti kérelem az eljáráshoz fűződő érdek fennállásának hiánya miatt elfogadhatatlan, mivel abból nem származhat előny azon fél számára, aki azt előterjesztette.¹³

45. A jelen ügyben a fellebbezésből az következik, hogy a Mondelez fellebbezési kérelmei nem a Törvényszék határozatának – amint az a rendelkező részben szerepel – hatályon kívül helyezésére, hanem a Törvényszék megtámadott ítélet 37–44., 58–64., 78–111., 144–169. és 177. pontjában szereplő indokolásának a hatályon kívül helyezésére irányul.

46. Ez a kérelem nem felel meg a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikke (1) bekezdésének, és az indokolás megváltoztatása iránti kérelemnek minősül. Erre tekintettel a Mondelez-nek nem fűződik érdeke az eljáráshoz.

47. Ezen okokra tekintettel úgy vélem, hogy a Mondelez által a C-85/17 P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés nyilvánvalóan elfogadhatatlan, és azt el kell utasítani.

¹¹ Kiemelés tőlem.

¹² Lásd: 2017. november 14-i British Airways kontra Bizottság ítélet (C-122/16 P, EU:C:2017:861, 51. pont). Lásd még: 2012. november 15-i Al-Aqsa kontra Tanács ítélet (C-539/10 P és C-550/10 P, EU:C:2012:711, 43–45. pont).

¹³ Lásd: 2011. december 21-i Iride kontra Bizottság ítélet (C-329/09 P, nem tették közzé, EU:C:2011:859, 49. és 50. pont); 2013. július 11-i Ziegler kontra Bizottság ítélet (C-439/11 P, EU:C:2013:513, 42. pont); 2015. január 13-i Tanács és Bizottság kontra Stichting Natuur en Milieu et Pesticide Action Network Europe ítélet (C-404/12 P és C-405/12 P, EU:C:2015:5, 31. pont).

VII. Az ügy érdeméről

48. A C-84/17 P. sz. ügyben előterjesztett egyetlen jogalappal és a C-95/17 P. sz. ügyben előterjesztett második jogalappal a Nestlé és az EUIPO azt róják fel a Törvényszéknek, hogy megsértette a 207/2009 rendelet 52. cikkének az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdésével együtt értelmezett (2) bekezdését, amikor megállapította, hogy az európai uniós védjegy jogosultjának kell bizonyítania, hogy ez a védjegy használata révén minden egyes önállóan vett tagállamban megkülönböztető képességet szerzett. A Nestlé és az EUIPO úgy vélik, hogy ez az értékelés a 2012. május 24-i Choccoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontjának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul.

49. Az EUIPO C-95/17 P. sz. ügyben előterjesztett első jogalapja, amely formálisan az indokolási kötelezettség megsértésén alapul, valójában ugyanerre a kérdésre vonatkozik.

50. A két jogalapot tehát együtt fogom megvizsgálni.

A. A felek érvei

51. A Marques által támogatott Nestlé¹⁴ és EUIPO a megtámadott ítéletet az Unió azon területének terjedelmével kapcsolatban kifogásolják, amely tekintetében bizonyítani kell, hogy a vitatott védjegy a használat révén megkülönböztető képességet szerzett. Úgy vélik, hogy azzal, hogy a megtámadott ítélet 139. pontjában megállapította, hogy a használat révén szerzett megkülönböztető képességet az Unió területének egésze és nem csak annak jelentős vagy nagy része tekintetében kell bizonyítani, valamint hogy következésképpen nem lehet az ilyen képesség megszerzését megállapítani, ha a benyújtott bizonyítékok nem fedik le az Unió egy – akár nem jelentős – részét, vagy csak egy tagállamra vonatkoznak, a Törvényszék megsértette a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdését, valamint azt, ahogy e rendelkezést a Bíróság a 2012. május 24-i Choccoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) ítélet 60–63. pontjában értelmezte.

52. A Nestlé, a Marques és az EUIPO szerint a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az EUIPO második fellebbezési tanácsa tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy vélte, hogy elegendő annak bizonyítása, hogy az érintett vásárlóközönség jelentős része az Unió egészében, vegyesen valamennyi tagállamban és régióban valamely védjegyet a vitatott védjeggyel érintett áruk kereskedelmi származása megjelöléseként észlelte, valamint hogy nem szükséges annak bizonyítása, hogy a védjegy használat révén valamennyi érintett tagállamban megkülönböztető képességet szerzett.¹⁵

53. Következésképpen a Törvényszék tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy az EUIPO második fellebbezési tanácsa tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy anélkül következtetett a vitatott védjegy használat révén szerzett megkülönböztető képességére, hogy megvizsgálta volna, miként észlelte ezt a védjegyet az érintett vásárlóközönség Belgiumban, Írországbán, Görögországban, valamint Portugáliában, valamint elemezte volna az e tagállamok tekintetében benyújtott bizonyítékokat.¹⁶

54. A Nestlé, a Marques és az EUIPO előadják, hogy azáltal, hogy az egyenként tekintetbe vett nemzeti piacokra összpontosít, a Törvényszék ezen értelmezése összeegyeztethetetlen az európai uniós piac egységes jellegével, valamint magával az egységes piac létezésével is.

¹⁴ A Nestlé fellebbezése nem utal világos és pontos módon a megtámadott ítélet konkrét pontjaira, azonban úgy tűnik számomra, hogy a fellebbezés 21. pontjából egyértelműen kiderül, hogy az valójában ugyanazokra a pontokra vonatkozik, mint amelyekre az EUIPO fellebbezésében hivatkozik.

¹⁵ Lásd a megtámadott ítélet 141–143. pontját.

¹⁶ Lásd a megtámadott ítélet 175–179. pontját.

55. Ezzel szemben a Mondelez úgy véli, hogy a Törvényszék helyesen értelmezte és alkalmazta a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdését, valamint a 2012. május 24-i Chocladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítéletet (C-98/11 P, EU:C:2012:307). Utóbbi szerint nem elegendő, hogy valamely európai uniós védjegy az Unió egy jelentős részén megkülönböztető képességgel rendelkezzen, ha az Unió másik részén – még akkor sem, ha ez a rész csak egyetlen tagállamot jelent – nem rendelkezik azzal.

56. A Mondelez úgy véli, hogy egy ettől különböző következtetés arra az ellentmondásos eredményre vezetne, hogy egy védjegy lajstromozása iránti kérelem alapján, amelyet a megkülönböztető képesség akár csak egyetlen tagállambeli hiánya miatt el kell utasítani, a védjegyet mindazonáltal európai uniós védjegyként mégis lajstromozni lehetne, amelynek következményeként arra e tagállam bíróságai előtt is hivatkozni lehetne.

B. Értékelés

1. Előzetes észrevételek

57. Az annak igazolásához szolgáltatandó bizonyíték földrajzi hatályával kapcsolatos kérdés, hogy valamely védjegy a 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésének megfelelően használata révén megkülönböztető képességet szerzett, valamint a 2012. május 24-i Chocladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontja értelmezésének a kérdése nem újak.

58. A Louis Vuitton Malletier által a C-363/15 P. és C-364/15 P. sz. egyesített ügyekben benyújtott fellebbezés ugyanis pontosan ezt a kérdést vetette fel, mivel a Nestléhez, a Marques-hoz és az EUIPO-hoz hasonlóan a Louis Vuitton Malletier is előadta, hogy a Törvényszék tévesen követelte meg, hogy mindegyik tagállam tekintetében szolgáltatassanak bizonyítékot a gesztenye–bézs pepita minta és a szürke pepita minta megkülönböztető képességéről. A felek azonban a tárgyalást megelőzően megegyeztek.¹⁷

59. A jelen fellebbezések újból lehetőséget biztosítanak a Bíróság számára, hogy véglegesen tisztázza a 2012. május 24-i Chocladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontjának értelmezését.

2. A 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében megkövetelt bizonyíték területi hatálya

60. Először meg kell jegyezni, hogy a 207/2009 rendelet 1. cikkének (2) bekezdése értelmében az uniós védjegyoltalom egységes, és az Európai Unió egész területén azonos hatállyal rendelkezik. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 119. pontjában megállapította, „az uniós védjegyoltalom egységes, amely magában foglalja, hogy az Unió egész területén azonos hatállyal rendelkezik. Az uniós védjegyoltalom egységességéből az következik, hogy a lajstromozáshoz a megjelölésnek az Unió egészében megkülönböztető képességgel kell rendelkeznie. Ennélfogva az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének ugyanezen cikk (2) bekezdésével együtt értelmezett b) pontja szerint a védjegy lajstromozását el kell utasítani, ha az az Unió egy részében nem rendelkezik megkülönböztető képességgel”.¹⁸

61. A 207/2009 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése egy kivételt vezet be az e cikk (1) bekezdésének b)–d) pontjában szereplő feltétlen kizáró okok alól azon védjegyek tekintetében, amelyek használatuk révén megkülönböztető képességet szereztek.

¹⁷ Lásd: a Bíróság elnökének 2016. július 21-i Louis Vuitton Malletier kontra EUIPO végzése (C-363/15 P és C-364/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:595).

¹⁸ Lásd még ebben az értelemben: 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet (C-25/05 P, EU:C:2006:422, 81–83. pont).

62. Az e rendelkezés értelmezésénél alkalmazandó elveket a 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet (C-25/05 P, EU:C:2006:422) és a 2012. május 24-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) állapítják meg.

63. A 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet (C-25/05 P, EU:C:2006:422) 83. pontjában a Bíróság úgy ítélte meg, hogy „a [207/2009 rendelet] 7. cikkének (3) bekezdése értelmében nem lajstromozható a védjegy, hacsak nem igazolták, hogy használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet [az Unió] egy részében, amelyben nem rendelkezett ezzel kezdettől fogva a 7. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében”.

64. Ezen ítélet említett pontjában hozzátette, hogy az Unió e része, amely a 207/2009 rendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően elegendő a védjegy lajstromozásának elutasításához, „adott esetben egyetlen tagállamból is állhat”.

65. A Nestlé előadja, hogy a bizonyítottság szintjének nagyon magasra helyezésével ez az ítélet azzal a hatással járt, hogy egyetlen közeli kivételtől eltekintve egyetlen piaci szereplő sem tudott megfelelő bizonyítékokat szolgáltatni. Ennélfogva úgy véli, hogy a 2012. május 24-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítéletben (C-98/11 P, EU:C:2012:307) a Bíróság a bizonyíték területéhez vetületéhez inkább igazodó megközelítést fogadott el.

66. Emlékeztetek arra, hogy az ezen utóbbi ítélet alapjául szolgáló ügy egy piros szalagos húsvéti csokoládényúl formájából álló térbeli megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemre vonatkozott, valamint hogy a Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli az érintett időszak szerinti tizenöt tagállamból csak három tagállam, vagyis Németország, Ausztria és az Egyesült Királyság tekintetében szolgáltatott bizonyítékot a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzéséről.

67. Az említett ítélet 60. pontjában a Bíróság először a 2006. június 22-i Storck kontra OHIM ítélet (C-25/05 P, EU:C:2006:422) 83. pontjára emlékeztetett. Ennek alapján megállapította továbbá, hogy a Törvényszék azon következtetésével, amely szerint a bejelentett védjegynek az Unió területének egészén rendelkeznie kell a használat révén megszerzett megkülönböztető képességgel, egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, mivel a Chocoladefabriken Lindt & Sprünglinek nem sikerült bizonyítania, hogy a szóban forgó védjegy „rendelkezik benne rejlő megkülönböztető képességgel, és hogy ezen megállapítás az Unió egész területére érvényes”¹⁹. A Bíróság hozzátette, hogy a három tagállam tekintetében benyújtott bizonyítékok nem elegendők annak bizonyításához, hogy a szóban forgó védjegy „tizenöt tagállamban rendelkezik benne rejlő megkülönböztető képességgel, és ennélfogva e tagállamokban nem kell megkövetelni, hogy rendelkezék használat révén megszerzett megkülönböztető képességgel”²⁰.

68. A Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli európai uniós védjegyoltalom egységességére alapított azon érveléssel szemben, amely szerint annak értékelése, hogy valamely védjegy rendelkezik-e használat révén megszerzett megkülönböztető képességgel, nem alapulhat az egyenként tekintetbe vett nemzeti piacokon, a Bíróság megállapította, hogy „noha [...] igaz, hogy azt, hogy valamely védjegy rendelkezik a használat révén megszerzett megkülönböztető képességgel, az Unió azon része tekintetében kell bizonyítani, amelyben nem rendelkezett ezzel kezdettől fogva, túlzás lenne megkövetelni, hogy a megkülönböztető képesség ezen megszerzését valamennyi, egyénileg tekintetbe vett tagállam tekintetében bizonyítsák”.²¹

¹⁹ Ezen ítélet 61. pontja.

²⁰ Ezen ítélet 61. pontja.

²¹ Ezen ítélet 62. pontja.

69. Mindazonáltal elutasította a Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli fellebbezését, amikor ítéletének 63. pontjában megállapította, hogy „ami a jelen ügyet illeti, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, mivel a [Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli] egyébként sem bizonyította *mennyiségileg kielégítő módon* azt, hogy a bejelentett védjegy az Unió területének egészén való használat révén megkülönböztető képességre tett szert”.²²

70. Meg kell jegyezni, hogy e pont angol fordítása tartalmaz egy hibát. Amíg ugyanis e pont német és francia nyelvi változata a *mennyiségileg kielégítő* bizonyítékok hiányára utal („keinen quantitativen hinreichenden Nachweis”), az angol nyelvi változat csak a kielégítő bizonyítékok hiányára („sufficiently proved”). Mivel ezen ítélet német nyelvi változata a hiteles, nincs olyan indok, amely alapján úgy gondolhatnánk, hogy a „sufficiently” határozó szó nem a „mennyiségileg” kielégítő bizonyítékokra utal.

71. E pontosítás alapján arra lehet következtetni, hogy ezen ítéletben a Bíróság azt állapította meg, hogy azzal, hogy csak három tagállam tekintetében szolgáltatott bizonyítékot, a Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli egyértelműen nem nyújtott be mennyiségileg elegendő bizonyítékokat az egész Unió területére való kivetítéshez.

72. Az érdekesség kedvéért, hasonló hiba szerepel a megtámadott ítélet francia nyelvi változatában is. Amíg ugyanis a megtámadott ítélet angol, vagyis az eljárás nyelvének megfelelő nyelvi változatának 125. és 130. pontja *mennyiségileg kielégítő* bizonyítékokra utal, a megtámadott ítélet francia nyelvi változatának ugyanezen pontjai *mennyiségileg kielégítő* (125. pont) és *minőségileg kielégítő* (130. pont) bizonyítékokról tesznek említést.

73. Ez a Törvényszék által vétett elírás a francia nyelvi változatban magyarázza talán a Törvényszék által a megtámadott ítélet 139–143. pontjában és 175–178. pontjában elfogadott álláspontot, amelyekben lényegében megállapította, hogy a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzését nem lehet azon bizonyítékok kiterjesztésével igazolni, amelyek kizárólag azt bizonyítják, hogy az egész Unióban, vegyesen valamennyi tagállamban és régióban az érintett vásárlóközönség jelentős része valamely védjegyet az azzal érintett áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származása megjelöléseként észleli, még akkor sem, ha azon tagállamok népessége, amelyek tekintetében bizonyítékokat szolgáltatottak, az Unió népességének közel 90%-át teszi ki.

74. Másként kifejezve, a Törvényszék szerint a megkülönböztető képesség megszerzése nem csupán a tagállamok és a népesség többségéhez kapcsolódik, hanem a „földrajzi szempontból reprezentatív jelleg” fogalmához is abban az értelemben, hogy azt, hogy a szóban forgó védjegy megkülönböztető képességet szerzett, az Unió területének összes részén lévő fogyasztóknak kell észlelniük, amely terület nem szükségszerűen felel meg a tagállamok határainak.

75. A 2012. május 24-i Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontja csak részben válaszol e kérdésre. A Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli csak három tagállam, vagyis Németország, Ausztria és az Egyesült Királyság tekintetében terjesztett elő a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzésének igazolására irányuló bizonyítékokat. Ilyen körülmények között, az Unió jelentős régióinak mellőzésével egyértelmű volt, hogy a bizonyítékok nem voltak kielégítőek az Unió egészére történő kiterjesztés megalapozásához.

76. Nem vitatott, hogy a 2012. május 24-i Chokoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 62. pontjában a Bíróság megállapította, hogy „túlzás lenne megkövetelni, hogy a megkülönböztető képesség ezen megszerzését valamennyi, egyénileg tekintetbe vett tagállam tekintetében bizonyítsák”.

²² Kiemelés tőlem.

77. Márpedig, amint az EUIPO fellebbezésének 43. pontjában elismeri, ez nem foglalja magában, hogy valamely védjegy lajstromozásának kérelmezője régiókat vagy teljes piacokat mellőzhet. Ellenkezőleg, amint az EUIPO azt a fellebbezés 53. pontjában elismeri, azon régiók földrajzi jelentőségét, valamint elhelyezkedését is figyelembe kell venni, ahol a megszerzett megkülönböztető képességet pozitív módon igazolták, annak biztosítása érdekében, hogy azok a bizonyítékok, amelyek alapján az egész Unióra történő kiterjesztés megtörtént, mennyiségileg és földrajzilag is reprezentatív mintára vonatkozzanak.

78. E kiterjesztés szempontjából bár nem szükséges önmagában a tagállamok területét figyelembe venni,²³ az Unión belüli egységes piac nem foglalja magában, hogy nem léteznek nemzeti vagy regionális piacok. Tulajdonképpen általános, hogy a Nestléhez hasonló piaci szereplők áruk vagy szolgáltatásaik értékesítéséhez összefognak bizonyos nemzeti piacokat olyan különböző indokok alapján, mint azok földrajzi közelsége, a közöttük fennálló történelmi kapcsolatok, vagy akár a közös nyelv, szokások vagy hagyományok. Ebben az értelemben, ilyen feltételek mellett és a szóban forgó áruk alapján a bizonyos nemzeti piacok tekintetében szolgáltatott bizonyítékok az alapján, amit a Mondelez a tárgyaláson „a piacok összeegyeztethetőségének” nevezett, kielégítőek lehetnek ahhoz, hogy olyan piacokat is lefedjen, amelyekre a bizonyítékok nem vonatkoznak, vagy amelyek tekintetében nem szolgáltatott mennyiségileg kielégítő bizonyítékokat. Lehetséges például, hogy bizonyos áruk vagy szolgáltatások esetén a szóban forgó piacok összeegyeztethetősége miatt a spanyol piac tekintetében szolgáltatott bizonyítékok kielégítőek a portugál piac tekintetében is, vagy a brit piac tekintetében előterjesztett bizonyítékok kielégítőek az ír piac tekintetében is, stb.

79. A megkülönböztető képesség használat révén az Unió egészében történő megszerzésének mennyiségileg és földrajzilag kielégítő módon történő bizonyítása minden áru vagy szolgáltatás tekintetében megköveteli az Unióban létező e sokféleség figyelembevételét. Ebben az értelemben egy európai uniós védjegy nem lehet egységes jellegű uniós védjegy, ha az Unió egy részének érintett vásárlóközönsége azt nem az általa jelölt áruk vagy szolgáltatások kereskedelmi származása megjelöléseként észleli.

80. E tekintetben pontosítani kell, hogy az Unió azon régiói és részei, amelyek tekintetében a megkülönböztető képesség megszerzését bizonyítani kell, nem előre meghatározottak, azokat azonban minden lajstromozási kérelem benyújtása során meg kell állapítani a szóban forgó védjeggyel megjelölt áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

81. Az EUIPO állításával ellentétben ez nem foglalja magába azt, hogy a bizonyítékok egyedül Luxemburg tekintetében történő előterjesztésének elmulasztása elegendő lenne a megkülönböztető képesség megszerzésének kizárásához, amennyiben más tagállamok tekintetében szolgáltatott volna bizonyítékokat. Ha a szóban forgó védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások esetén Luxemburg ugyanakkor a piacnak a része, mint Belgium, Franciaország vagy Németország, valamint kielégítő bizonyítékokat szolgáltatott az egyik olyan ország tekintetében, amellyel Luxemburg ugyanakkor a piacnak a részét képezi, Luxemburg tekintetében nem lenne szükséges külön bizonyítékokat előterjeszteni. Véleményem szerint így módon kell értelmezni a 207/2009 rendelet 7. cikkének (2) és (3) bekezdését, valamint a 2012. május 24-i Chocodéfabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 60–63. pontját.

²³ A Bíróság szerint „úgy tekinteni, hogy a közösségi védjegyrendszer keretében a tagállamok területének különös jelentőséget kell tulajdonítani, [a 207/2009 rendeletben] meghatározott célok megvalósulását hiúsítaná meg, és sértené a közösségi védjegy egységes jellegét” (2012. december 19-i Leno Marken ítélet, C-149/11, EU:C:2012:816, 42. pont).

82. Azt a követelményt, hogy a megkülönböztető képesség megszerzése bizonyítékainak nemcsak mennyiségileg kielégítőnek, hanem földrajzilag reprezentatívnek is lenniük kell, például az EUIPO által fellebbezésének 42. pontjában adott kirakós példa is alátámasztja.²⁴

83. E példát felhasználva, ha a kirakós darabjainak többsége egy ló testét adja ki, nagy jelentősége lehet annak a ténynek, hogy a kirakós befejezéséhez egyedül a fej darabja hiányzik. Még ha ugyanis a darabok többsége azt is sugallja, hogy a kirakós egy ló képét ábrázolja, nem zárható ki, hogy a hiányzó darabon egy ember felsőteste szerepel. Ebben az esetben nem egy lóról, hanem egy kentaurról van szó. Ez a kockázata annak, ha a szolgáltatott bizonyítékok bizonyos kiválogatott tagállamokat kizárnak.

84. Ebben az értelemben a Törvényszék 2015. április 21-i Louis Vuitton Malletier kontra OHIM – Nanu–Nana (Gesztenye–bézs pepita minta) ítélet (T-359/12, EU:T:2015:215) és a 2015. április 21-i Louis Vuitton Malletier kontra OHIM – Nanu–Nana (Szürke pepita minta) ítélet (T-360/12, nem tették közzé, EU:T:2015:214) – amelyekre a megtámadott ítélet 128. pontja utal – alapjául szolgáló ügyekben a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a megkülönböztető képesség megszerzését a Dánia, Portugália, Finnország és Svédország tekintetében szolgáltatott bizonyítékok hiányában nem bizonyították, még akkor sem, ha a Louis Vuitton Malletier szerint az általa benyújtott bizonyítékok tizenöt tagállamból az Unió lakosságának 92,5%-át kitevő tizenegy tagállamra vonatkoztak. A Louis Vuitton Malletier ugyanis teljes mértékben elmulasztotta benyújtani az Unió részét alkotó északi országokra vonatkozó bizonyítékokat anélkül, hogy igazolta volna, hogy a többi tagállam tekintetében előterjesztett bizonyítékok ezen országokra is vonatkoznak. Ez a mulasztás nem tette lehetővé annak megállapítását, hogy a szóban forgó pepita minták az Unió egészében megkülönböztető képességet szereztek.

85. A jelen ügyben a vitatott határozat 60–87. pontjából, valamint a megtámadott ítélet 146–173. pontjából az következik, hogy a Nestlé az érintett időszak szerinti tizenöt tagállamból tizenegy tekintetében nyújtott be bizonyítékokat. Az egyetlen tagállam, amely tekintetében egyetlen bizonyítékot sem terjesztettek elő, az Luxemburg. Mindazonáltal, noha a Nestlé a tagállamok többségére vonatkozóan nyújtott be piackutatásokat, a vitatott határozat 84–87. pontjából, valamint a megtámadott ítélet 173. pontjából az következik, hogy a Belgium, Írország, Görögország és Portugália tekintetében közölt információk²⁵ nem voltak kielégítőek annak bizonyításához, hogy ezen országok érintett vásárlóközönsége a Nestlét a vitatott védjeggyel megjelölt áruk kereskedelmi származásaként azonosította.

86. Mindazonáltal, mielőtt a megtámadott ítélet 176. és 177. pontjában megállapította, hogy az EUIPO második fellebbezési tanácsa a Belgium, Írország, Görögország és Portugália tekintetében benyújtott kielégítő bizonyítékok hiányában vizsgálata alapján érvényesen nem következtethet arra, hogy a vitatott védjegy az Unió egészében megkülönböztető képességet szerzett, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy a vitatott védjeggyel megjelölt árut illetően a megkülönböztető képesség használat révén történő megszerzése kiterjeszhető-e ezen öt tagállamra a többi nemzeti vagy regionális piac tekintetében szolgáltatott bizonyítékok alapján.

24 Lásd még: az európai uniós védjegyek vizsgálatáról szóló EUIPO irányelvek, B. rész, 4. szakasz, 14. fejezet, 8. o., 2017. október 1-jei változat, amely elérhető az EUIPO internetes honlapján a következő címen:
https://euiipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/trade_marks_practice_manual/WP_2_2017/Part-B/04-part_b_examination_section_4_absolute_grounds_for_refusal/part_B_examination_section_4_chapter_14/part_B_examination_section_4_chapter_14_Acquired_distinctiveness_fr.pdf. Az EUIPO szerint a Bíróság által a 2012. május 24-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli kontra OHIM ítélet (C-98/11 P, EU:C:2012:307) 62. pontjában megállapított elv magában foglalja, hogy „ha az európai területet egy kirakósnek tekintjük, a megkülönböztető képesség megszerzésének egy vagy több különös nemzeti piac tekintetében történő bizonyítására vonatkozó képesség hiánya, nem lehet döntő, feltéve, hogy a kirakós »hiányzó darabja« nem érinti azt az összképet, amely szerint a releváns európai fogyasztók jelentős része az Európai Unió különböző részeiben vagy régióiban a megjelölést védjegyként észleli”.

25 Az ún. „Nielsen” táblázatról és reklámanyagról van szó. Lásd különösen a vitatott határozat 84–87. pontját.

87. Még ha a Törvényszéknek főszabály szerint e kérdést vizsgálnia is kellene, a Nestlé a tárgyaláson megerősítette, hogy az ügy iratai közé nem nyújtott be olyan bizonyítékokat, amelyek a vitatott védjeggyel megjelölt árut illetően igazolnák, hogy a dán, a német, a spanyol, a francia, az olasz, a holland, az osztrák, a finn, a svéd és a brit piac tekintetében szolgáltatott bizonyítékok vonatkoznának a belga, az ír, a görög, a luxemburgi és a portugál piacokra is, vagy alapul szolgálhatnának a vitatott védjegy megkülönböztető képessége használat révén történő megszerzésének ezen országokra történő kiterjesztésére. Ebben az értelemben az érintett áru vonatkozásában nem bizonyította a belga, az ír, a görög, a luxemburgi és a portugál piac azon más nemzeti piacokkal való összehasonlíthatóságát, amelyek tekintetében a Nestlé kielégítő bizonyítékokat szolgáltatott.

88. Ennek megfelelő bizonyítékok hiányában a Törvényszéknek hatályon kívül kellett helyeznie az EUIPO második fellebbezési tanácsának határozatát, amelyet meg is tett.

89. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság utasítsa el a Nestlé és az EUIPO által benyújtott fellebbezést.

VIII. A költségekről

90. A Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben kell határozni. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyre az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése utal, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

91. Emellett, az említett szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése szerint, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.

92. Végül a Bíróság eljárási szabályzata 140. cikke (3) bekezdése alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében szintén alkalmazandó a fellebbezési eljárásra, többek között úgy rendelkezik, hogy a Bíróság elrendelheti, hogy az a beavatkozó fél, amely nem valamely tagállam vagy intézmény, maga viselje saját költségeit.

93. A jelen ügyben, mivel a Mondelez a C-84/17 P. sz. ügyben kérte, hogy a Bíróság a Nestlét kötelezze a költségek viselésére, utóbbit kötelezni kell a Mondelez költségeinek viselésére. Úgy kell határozni, hogy az EUIPO és a Marques maguk viselik saját költségeiket.

94. A C-85/17 P. sz. ügyben a Nestlé és az EUIPO azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze a Mondelez-t a költségek viselésére, és mivel utóbbi pervesztes lett, kötelezni kell őt a Nestlé és az EUIPO költségeinek viselésére.

95. A C-95/17 P. sz. ügyben a Mondelez azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze az EUIPO-t a költségek viselésére, és mivel ez utóbbi pervesztes lett, kötelezni kell őt a Mondelez költségeinek viselésére. A Nestlé maga viseli saját költségeit.

IX. Véggövetkeztetés

96. A C-84/17 P. sz., Sociétés des produits Nestlé SA kontra EUIPO és Mondelez UK Holdings & Services Ltd ügyben azt javaslom, hogy a Bíróság

– utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant,

- kötelezze a Société des produits Nestlét saját, valamint a Mondelez UK Holdings & Services költségeinek viselésére, és
- kötelezze az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) és a European Association of Trade Mark Ownerst (Védjegyjogosultak Európai Szövetsége) saját költségeinek viselésére.

97. A C-85/17 P. sz. Mondelez UK Holdings & Services Ltd kontra EUIPO ügyben azt javaslom, hogy a Bíróság

- utasítsa el a fellebbezést mint nyilvánvalóan megalapozatlant, és
- kötelezze a Mondelez UK Holdings & Services-t saját, valamint a Société des produits Nestlé és az EUIPO költségeinek viselésére.

98. A C-95/17 P. sz. EUIPO kontra Mondelez UK Holdings & Services Ltd ügyben azt javaslom, hogy a Bíróság

- utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant,
- kötelezze az EUIPO-t saját, valamint a Mondelez UK Holdings & Services költségeinek viselésére, és
- kötelezze a Société des produits Nestlét saját költségeinek viselésére.